

GÖNÜL ALTUN YAZDI

GÖNÜL ALTUN YAZDI

HİSLER BULVARI

“Yıllar seni hiç değiştirmemiş” diyorsun. Sen de değişmeyenleri al, gel konuşalım!

Kurduğumuz hayalleri, taşıdığımız umutları bir posta güvercininin ayağına bağlamıştık. Yıllar sonra olsa da o hayallere, o umutlara kavuşacaktık ya hani? Ümit Yaşar Oğuzcan 'ın “ACILAR DENİZİ” nden geçmeyecektik. Halide Edib'in “ATEŞTEN GÖMLEK” ini giymeyecektik. Atila İlhan'a “NE KADINLAR SEVDİM ZATEN YOKTULAR” dedirtmeyecektik. “TUTUNAMAYANLAR” ın Olric 'i olmayacaktık. “ÇALIKUŞU” nun Feridesi olacaktık, Kamuran'ı bulacaktık. Özgürlüğümüzü çalanlardan kaçıp uzaklaşacaktık ya...Avcılardan güvercini, yapraklardan döküleni al, gel konuşalım!

Bana değiştirmediklerimi anlat. Nerde erken yorulduğumuzu, saatleri neden yanlış zamanlara kurduğumuzu anlat. Masum ve yoksul dünyamızda çok mutluyduk biz. Yaşadıkça çoğalırız demiştin bana. O zaman neden yok olduğumuzu anlat. Yaşadığımız fakir hayatlarda yüreği zengin insanlar büyüttük biz. Ve yalın ve dürüst ve anti zaman insanlar... Olması gerekeni olmak için yorulan öylesine. Değişmemek, zamanı değiştirmemektir belki de. Ben...Hep o sizin sokağın başında, o müstesna hayali bekleyen liseli kız...Modası çoktan geçmiş bir hayatı saklıyorken içimde, söyler misin dostum dışımda değişmeyen ne? Gözlerime elemenden ince bir sis, perde gibi takılıp kalmış, kalbimde yumuşacık hisler bir kayaya dayanmış. Hayat bozulmuş, ben aynı kalmışım öyle mi? O sokak da, o roman da, o şarkılar da ruhumda asılı kalmış.

Saçlarımıza taç yaptığımız çiçekler, bahtımızın rüzgarına kapılmış gidiyorken, ne zaman gelersen gel, başıma taç olan eskimeyen dostsun sen. Biz seninle iki Trabzon Liseli kız...Talihin elinde oyuncak olmuş hayatlarımızı, manolya ağacının önündeki Polyana'ya ver, yeniden tanışalım.

Dostum! Değişmeyen tek o iklim kaldı şehrimizde..

Sen yağmur ol, ben bulut..

17 yaşımızda buluşalım!...